

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἔθνος Πυγμαίων. Μία τῶν περιεργωτάτων ἀνακαλύψεων τοῦ Στάνλεϋ ἐν Ἀφρικῇ, εἶνε ἡ εὐρεσις ἔθνους πυγμαίων, οἰκοῦντος εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐπίσης ἀνακαλυφθὲν ἀπέραντον δάσος Ἀρουνίμι, τοῦ ὁποίου τὸ ἔμβαδὸν ὑπολογίζει εἰς 250,000 τετραγωνικῶν μιλίων. Τοὺς νάνους τούτους ἐξήγαγε μετὰ πολλῆς ἐπιστάσιος ὁ Στάνλεϋ, διότι τινὲς ἐξ αὐτῶν παρέμειναν ἐπὶ τέσσαρας καὶ ἡμίση μῆνας ἐν τῷ τόπῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ κατηλιζέτο, καὶ προθύμως παρείχον αὐτοὺς πρὸς ἐξέτασιν. Καθ' ἃ δὲ ἀνεκοίνωνσεν εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς ἐφημερίδος *Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας* συμπεραίνει ὅτι οἰκοῦσι τὴν χώραν ἐκείνην ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων. Κυριώτατον δὲ τῆς ἀρχαιότητός των γνώρισμα εἶνε ὁ εὐγενὴς καὶ ὑπερήφανος χαρακτήρ αὐτῶν. Καίπερ σποράδην οἰκοῦντες ἐν εὐρυτάτῃ χώρᾳ, ὅμως συνδέονται πρὸς ἀλλήλους διὰ πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ὁργανώσεως, μαρτυροῦσης οὐ μόνον τὴν ἐνότητα τῆς καταγωγῆς, ἀλλὰ καὶ παραδόσεις αὐτόχρημα ἀριστοκρατικῆς. Κυβερνῶνται δ' ὑπὸ βασιλείσσης, χαριτωμένου γυναικαρίου, νομίμου καὶ ἀβροῦ· αὐτὴ δὲ ἡ βασίλισσα, λέγει ὁ Στάνλεϋ, κατέπεισε τοὺς ὑπηκόους τῆς νὰ μὴ δυσπιστῶσι πρὸς ἡμᾶς· τὸ περίεργον ὅμως εἶνε ὅτι δυσπίστως εἶχον καὶ ἐχθρικῶς οὐχὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς λευκοὺς, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τοὺς συνοδοὺς ἡμῶν Ἀφρικανούς, ἐφόνευσαν δὲ διὰ τῶν φαρμακερῶν βελῶν των εἰκοσι καὶ ἓνα Ζανζιβάριτας, τοὺς ὁποίους κατ' ἀποσπάσματα εἶχον ἀποστείλῃ μὲ διαταγὰς μου εἰς τὴν παρὰ τὰς λίμνας σταθμεύουσαν ὀπισθοφυλακὴν· καὶ τοῦτο πρὸ πάντων μὲ ἠνάγκασε νὰ ἐπιταχύνω τὴν ἐπάνοδόν μου.

— Καὶ δὲν ἐσυλλογίσθητε, ἠρώτησεν ὁ Βέλγος δημοσιογράφος, νὰ φέρετε μαζὶ σας κανένα ἀπὸ τοὺς Λιλιπούτειους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δίδουσι σάρκα καὶ ζωὴν εἰς τὰ πλάσματα τῆς φαντασίας τοῦ Στέρν; (γράφει Σουίφτ).

— Βέβαια τὸ ἐσυλλογίσθη. Ἀλλὰ δὲν ἐστάθη δυνατὸν νὰ ἐγκλιματισθῶσιν εἰς ξηρὸς τόπους. Εὐθὺς ὡς κατέλιπον τὴν ὑγρὰν χώραν τῶν δασῶν ἐνόσουν βαρέως ἐκ πυρετῶν. Οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν κατώρθωσε νὰ διαπεραιωθῇ μέχρι τῆς παραλίας. Ἡ βασίλισσα, ἥτις πολλὴν εἶχεν ἐπιθυμίαν νὰ μᾶς ἀκολούθησῃ μέχρι τῆς θαυμασίας πατρίδος τῶν λευκῶν, περὶ τῆς ὁποίας συχνάκις τῆς ἐκάμνομεν λόγον διὰ νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν μεγάλην τῆς περιέργειαν, προσεβλήθη ὑπὸ τῆς νόσου πολὺ προτοῦ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ πέρας τοῦ δάσους, οὕτω δὲ ἡδυνήθη νὰ ἐπανέλθῃ ἐγκαίρως εἰς τὰ ἴδια. Σημειωτέον

ὅτι ἡ βασίλισσά των αὐτὴ φέρει ἐπαξίως τὸ μέγα ἀξίωμα τῆς εἶνε πανοῦργος ἅμα καὶ ἀγαθὴ, πονηρὰ καὶ μειλίχιος· αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες αὐτῆς εἶνε χυτοί, ἀληθῶς θαυμάσιοι, διὰ τὴν κομψότητα δὲ καὶ τὴν λεπτότητα αὐτῶν θὰ τὴν ἐφθόνη καὶ ἡ ὑπαισθητικὴ Κινέζα! Τὸ σῶμά της ὡς καὶ ὧν τῶν ὑψηλῶν της, εἶνε σύμμετρον, τὸ δὲ χρῶμα τοῦ δέρματος ἐλαιόχρουν. Ἡ δὲ στολὴ της... ὦ αὐτὴ, καθὼς ἐν γένει ἡ ἐνδυμασία ὧν ἐκείνων τῶν ναννοφυῶν ἀνθρωπίσκων, εἶνε ἀρκετὰ παρημελημένη. Ἀλλ' ἡ φύσις, χάριν εὐσχημοσύνης βέβαια, ἐπρονόησε καὶ ἐκάλυψε τὰ σωματιδιὰ των μὲ χνούδιον, ἀπαράλλακτον μὲ τὸ πτίλον τῶν πτηνῶν, τὸ ὅποιον οὔτε εἰς τὴν ὄψιν οὔτε εἰς τὴν ἀρὴν εἶνε δυσάρεστον, καὶ τὸ ὅποιον... πληροῖ πάσας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς εὐπρεπείας. Ἀδιαφιλονέκτων τεκμήριον πολιτισμοῦ εἶνε καὶ ἡ τέχνη, μεθ' ἧς οἱ πυγμαῖοι ἐκείνοι κατασκευάζουσι τὰ δίκτυα πρὸς θήραν, καθὼς καὶ τὰ ἐξ ἐσφυρηλατημένου σιδήρου βέλη, τῶν ὁποίων πικρὰν πείραν ἔλαβον οἱ Ζανζιβάριται μας. Ἀναμφιβόλως δὲ θὰ εἶχε προσδεύσῃ παρ' αὐτοῖς καὶ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ, ἂν μὴ ἐπῆρκον πληρέστατα εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ νομαδικοῦ των βίου αἱ ἐκ χορτῶν καὶ φυλλωμάτων ἀπλούστατα καλύβαι των, φωλεαὶ πτηνῶν αὐτόχρημα. Καλαθοποιοὶ ὅμως καὶ ὑφάνται καὶ χαλκεῖς οὐδαμοῦ ὑπάρχουσιν ἐφάμιλλοι αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπιτηδείότητα καὶ τὴν φιλοκαλίαν· ἔχουσι δὲ καὶ ἐργαλεῖα ἴδια, φυσητήρια καὶ σφύρας καὶ ἄκμονας, ἀνάλογα πρὸς τὸ ἀνάστημά των· τὰ δὲ ποικίλματα τῶν βελῶν των εἶνε θαυμασιώτατα. Ἄλλο δὲ μέγιστον τεκμήριον τοῦ πολιτιστοῦ αὐτῶν, εἶνε τὰ χρυσὰ ἔθνη των, καὶ κατὰ τοῦτο διακρίνονται ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους Ἀφρικανούς, τοὺς ἔχοντας κανονικὸν τὸ ἀνάστημα· διότι πανταχοῦ, καὶ ἐν αὐτῇ ἀκόμη τῇ συνοδείᾳ ἡμῶν, παρητήρησα μεγίστην ἐκλυσιν ἡθῶν.

Ὁ Στάνλεϋ ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς βελγικῆς ἐφημερίδος συνομιλίᾳ, παρητήρησεν ὅτι τὸ ἔθνος τῶν Πυγμαίων, ὅπερ εἶδεν, εἶνε αὐτὸ ἐκεῖνο ὅπερ ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος. Καὶ ὁ μὲν Ἡρόδοτος οὐδαμοῦ ἀναφέρει ἔθνος Πυγμαίων· ἀλλ' ἔκπαλαι οἱ Ἑλληνες ἐγίνωσκον τὴν ὑπαρξιν ναννοφυῶν ἔθνων, αὐτὸς δ' ὁ Ὀμηρὸς μυθολογεῖ ὅτι οἱ Πυγμαῖοι οἰκοῦσιν εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου παρὰ τὰς ῥοὰς τοῦ περιβάλλοντος τὴν Γῆν Ὠκεανοῦ. Σχεδὸν ἀκριβῶς εἰς τὴν χώραν, ὅπου εὔρε τοὺς νάνους ὁ Στάνλεϋ, βεβαίως ὁ Ἀριστοτέλης (ἐν τῷ περὶ Ζῴων ἱστορίας Η', 12) ὅτι οἰκοῦσιν οἱ Πυγμαῖοι· «εἰς τὰ ἔλη τὰ ἄνω τῆς Αἰγύπτου, ὅθεν ὁ Νεῖλος ρεῖ» ἀνασκευάζων δὲ τοὺς θεωροῦντας μυθεύματα τὰ περὶ Πυγμαίων ὁ μέγας φυσιοδίφης προσθετεῖ: «οὐ γὰρ ἐστὶ τοῦτο μῦθος, ἀλλ' ἐστὶ κατὰ τὴν ἀλήθειαν γένος μικρὸν μὲν, ὥσπερ λέγεται, καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἵπποι, τραγλοδύται δ' εἰσὶ τὸν βίον.» Ὅθεν καὶ αὐτὴ ἡ οἰκήσις των Πυγμαίων εἰς τόπους ἐλῶδεις δὲν ἦτο ἄγνωστος εἰς τοὺς ἀρχαίους, τὰ δὲ περὶ τοῦ τραγλοδοιτικοῦ βίου αὐτῶν παραδιδόμενα δὲν εἶνε ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ μαρτυρούμενα ὑπὸ τοῦ Στάνλεϋ περὶ τῆς διαίτης αὐτῶν ἐντὸς ἐντελῶν χαρτοπλέκτων καλυβῶν.

Παράδοξος διαθήκη. Κατὰ τὴν ἐπισκευὴν παλαιᾶς ἐλαιογραφικῆς εἰκόνης ἐν Κοβούργῳ ἀφαίρεθέντος τοῦ πλαισίου εὐρέθη ἐσφηνωμένον τεμάχιον χαρῶν περιέχον τὰ ἐξῆς: «Καλότυχε σὺ ὁ ὁποῖός εὔρες τὸ παρὸν χαρτίον ἄκουσε καὶ πίστευσε. Εἰς τὸ δωμάτιον αὐτὸ ἔχω κρυμμένα 4,000 τάλληνρα ἀργυρᾶ. Εὐρίσκονται ἐπάνω ἀπὸ τὴν ὀροφὴν. Ἐκ τούτων τὰ ἡμίση δὲς εἰς τοὺς πτωχοὺς τὰ ἄλλα κράτησέ τα σύ, καὶ καλορρί-

ζικα. Ἀλέξανδρος φόν Ρότενεκ. Ἐγγραφή ἐν Κοβούργω κατὰ τὸ ἔτος 1752». Ποία εἶνε ἡ οἰκία καὶ ποῖον τὸ δωμάτιον; Εἶνε πραγματικὴ ἡ διαθήκη ἢ ἐγγραφή χάριν παιδείας; Κανεῖς δὲν ἤξευρε.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Dans ma nuit* ἐξεδόθη ἐσχάτως ἐν Παρίσις τόμος ποιημάτων γραφέντων ὑπὸ τυφλῆς ποιήτριας τῆς κυρίας Γαλερόν δὲ Καλόν. Τὸν πρόλογον τοῦ τόμου τούτου ἔγραψεν ἡ βασιλισσα τῆς Ρουμανίας. Οἱ στίχοι τῆς ἀομμάτου ποιήτριας κρίνονται μετὰ πολλῆς συμπαιθείας ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ τύπου. Ὅχι μόνον χάριτος δὲν στεροῦνται καὶ λεπτοῦ αἰσθήματος, ἀλλὰ καὶ ἐν πολλοῖς μαρτυροῦσι παρατηρητικότητά ἐκπληττουσαν τὸν ἀναλογιζόμενον ὅτι τυφλὴ εἶνε ἡ γράψασα.

Ἐπιστημονικά. Ὁ Ὀ Αἰφελ μετὰ τοῦ Ἐδισον ἐπρότειναν ν' ἀνιδρύσῃ κατὰ τὴν ἐν Χικάγο διεθνῆ ἐκθεσιν πύργον ὅμοιον πρὸς τὸν ἐν τῷ παρισίνῳ Πεδίῳ τοῦ Μαρτίου ἀλλ' ὕψους 500 ποδῶν. Ὁ πύργος θὰ φωτίζεται δι' ἐνὸς ἑκατομμυρίου πολυχρῶμων ἡλεκτρικῶν λαμπτήρων.

Θεατρικά. Ὁ Φραγκίσκος Σουππὲ ἐώρτασε κατ' αὐτὰς τὴν ἐβδομηκονταετηρίδα του. Ὁ καθ' ἅπασαν τὴν ὑψηλὴν γνωστὸς καὶ προσφιλὴς μουσουργὸς ἐγεννήθη ἐν Σπαλάτῳ τῆς Δαλματίας, ἀπὸ πεντηκονταετίας δὲ ζῇ ἀποκατεστημένος ἐν Βιέννῃ. Ἐν ἀρχῇ ἐσπούδασε ἱατρικὴν, παρεργῶς δὲ ἡχολεῖτο περὶ τὴν μουσικὴν καὶ συνέθετε ἐκ παιδικῆς ἡλικίας. Ἀλλὰ βραδύτερον ἐπεδόθη ὀριστικῶς εἰς τὴν σύνθεσιν μελοδραμάτων, ὧν πλεῖστα ἔτυχον παγκοσμίου φήμης, ὡς ἡ «Ὠραία Γαλάτεια» ἢ «Φατινίτσα» ὁ «Βοκκάκιος» ἢ «Δόννια Χουανίτα».

— Ἡ Σάρρα Βερνάρ ἀπέρχεται προσεχῶς εἰς Περσίαν, Ἰνδίας, Αὐστραλίαν καὶ Ἀμερικὴν.

Μουσική. Εὐρέθησαν ἐσχάτως ἐν Μάντσεστερ ἀποθηκευμένα εἰς τὰ ὑπόγεια ἐνὸς βιβλιοπωλείου πολλὰ παλαιὰ μουσικὰ χειρόγραφα ἀνάξια λόγου, μετὰ δ' αὐτῶν καὶ τινα ἀντίγραφα συνθέσεων τοῦ Μότσαρτ, καὶ μάλιστα δύο ἐκ τῶν παιδικῶν αὐτοῦ ἔργων. Ἀλλ' εὐρέθη καὶ αὐτόγραφον τοῦ Μότσαρτ περιέχον μέρος τοῦ μελοδράματος «Μιθριδάτου» γραφέντος ἐν Μιλάνῳ κατὰ τὸ ἔτος 1770.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Εἰς τοὺς σιδηροδρόμους τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν συνέβησαν κατὰ τὸν παρελθόντα ἰανουάριον 76 συγκρούσεις, 89 ἐκτροχιάσεις καὶ 6 ἄλλα δυστυχήματα. Ἐκ τούτων ἐφονεύθησαν 67 ἄνθρωποι καὶ ἐπληγώθησαν 227.

— Ἐκθεσις γάτων θὰ γείνη προσεχῶς ἐν Ἀμστελδάμῳ.

— Ἐν Κοπεγχάγῃ ἀπέθανεν ἐσχάτως ἄνθρωπός τις ἐκ Νορβηγίας ἐλθὼν καὶ ἀποκατασταθεὶς πρὸ 7 ἐτῶν ἐκεῖ. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἔζη ἐντελῶς μόνος μὴ συνάφας σχέσιν μετ' ἄλλων οὐδ' ἀποσιένας πρὸς τινα τὸν λόγον ἄνευ ἐκτάκτου ἀνάγκης. Κατῴκει μικρὸν δωμάτιον, ἄνευ τινος ἐπιπλοῦ, εἰς τὸ ὅποιον οὐδεὶς εἰσῆλθε ζῶντος αὐτοῦ. Ἐζῇ ὡς ὁ τελευταῖος ἐπαίτης καὶ ἐπιστοποιήθη ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ὅτι ἀπέθανεν ἀπὸ πείναν. . . . Καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ ἀφίει 500 χιλιάδας κορώνας διὰ νὰ προσεύχωνται ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του βέβαια!

— Ἐν Εὐρώπῃ κατασκευάζονται καθ' ἡμέραν 86 ἑκατομμύρια καρφιδῶν. Τούτων 56 ἑκατομ. παράγει ἡ Ἀγγλία, 20 ἑκατομ. ἡ Γαλλία καὶ 10 ἡ Γερμανία.

— Ὁ διάσημος νηστευτὴς Μερλάτης ὑποβλήθει εἰς

πολυήμερον νηστείαν ἀπέθανε τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν, ἐνῷ ἄλλοτε ἐπέζησεν νηστεύσας πεντήκοντα ὅλας ἡμέρας. Τοῦτο ἐγείρει νῦν ὑπονοίας ὅτι ἡ τότε νηστεία του δὲν ἦτο πραγματικὴ.

— Εἰς Ἐδγερτον τῆς Β. Ἀμερικῆς ἐξελέχθη δὴμαρχος . . . γυνή. Φαίνεται δὲ ὅτι ἀληθὴς γυναικοκρατία ὑπάρχει ἐκεῖ διότι τὰς θέσεις δημοτικῶν συμβούλων, ἀστυνόμου καὶ δικαστοῦ κατέχουσιν ἤδη γυναῖκες.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Φαιδρὸν ἄσμα. Ἡ εἰκὼν αὕτη τοῦ ἱταλοῦ ζωγράφου Βόλπε παριστᾷ σκηνὴν ἐκ τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου τῆς μεσημβρινῆς Ἰταλίας. Πτωχὸς γέρον φάλλει φαιδρῶς συνοδεύων διὰ κιθάρας τὸ ἄσμά του, ὅπως καταστήσῃ ἥττον μελαγχολικὰς τὰς ὥρας τῆς ἐν ἀναρρώσει διατελούσης νεάνιδος, ἥτις εἶνε κόρη του ἢ ἐγγονή του. Πόσον χαρίεσσα καὶ συγκινοῦσα εἶνε ἡ σκηνὴ ἐν τῇ λιτότητι μεθ' ἧς ἀπεικόνισεν αὐτὴν ὁ καλλιτέχνης! Πόσον ἐκφραστικαὶ αἱ μορφαὶ τοῦ γέροντος, τῆς νεάνιδος καὶ τῆς ἄλλης παιδίσκης ἥτις φαίνεται παρέχει ἀκρωμένη! Ἀπὸ τῆς ὅλης εἰκόνος ἀντιλαμβάνεται γλυκὺ τι καὶ παρήγορον ὅπως τὸ ἄσμα τοῦ φιλοστόργου πρεσβύτου.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Μετεωρολογικά. — Κλείσῃς τὸ πρᾶθυρο καὶ κάνει κρύο ἔξω. — Καὶ σὰν τὸ κλείσω τάχα θὰ κάνῃ ζέστη . . . ἔξω;

Ἡ καλλιτέρα σύστασις. — Πᾶμε νὰ σὲ κεράσω ἓνα κρασί 'ς τὴν ταβέρνα ἐδῶ. — Ἐχει καλὸ κρασί; — Καὶ ῥωτᾷς; δὲν βλέπεις τί κοκκινάδα ἔχει ἡ μύτη τοῦ ταβερνιάρη;

Ἐῤκολος ἀντικατάστασις. Ἐν τῷ θεάτρῳ παρίστανται ὁ Ριχάρδος Γ' τοῦ Σαϊκσπέρου. Καθ' ἣν στιγμὴν αὐτὸς αναφωνεῖ ἐπὶ σκηνῆς τὸ περιλάλητον: « — Ἐνὰ ἵππον! Τὸ βασιλείον μου δι' ἓνα ἵππον! » ἐκ τοῦ ὑπερῶου μία φωνὴ ἀκούεται: — Σὲ πειράζει ἂν εἶνε καὶ γαῖδαρος; Καὶ ὁ ἡθοποιὸς ἐτοιμῶς στρέφων τὴν κεφαλὴν: — Ἄς εἶνε καὶ γαῖδαρος; ἔλα νὰ σὲ καθαλιέψω!

Τὰ πρωτεῖα. Μεταξὺ γεροντοκόρης καὶ νέου. Ἡ γεροντοκόρη: — Καὶ δὲν ἔχετε σκοπὸν νὰ πανδρευθῇτε ποτε; Ὁ νέος: — Σᾶς παρακαλῶ . . . ὕστερα ἀπὸ σᾶς.

ΤΡΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὸ πνεῦμα ἐδόθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ νὰ μεταμφιάζωσι τὴν μαυρίαν των.

*

Ὀλιγώτεροι ἀπὸ τοὺς συμπονοῦντας τοὺς δυστυχεῖς εἶνε οἱ μὴ φθονοῦντες τοὺς εὐτυχεῖς.

*

Ὅσοι ὁμιλοῦν δυνατὰ εὐρίσκουν πάντοτε ἀκροατάς, οἱ ὅποιοι καὶ τοὺς ἀκούουν καὶ τοὺς πιστεύουν.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὰ *δερμάτινα χειρόκτια* καθαρίζονται ὡς ἑξῆς: Τὰ ἀπλώνετε ἐπάνω εἰς προσόψιον, μὲ μίαν δὲ ἄκραν αὐτοῦ, τὴν ὅποιαν βρέχετε εἰς γάλα νωπὸν καὶ ἀλείφετε διὰ κοινοῦ σάπωνος, καθαρίζετε αὐτὰ τρίβοντες ἑλαφρῶς. Τοῦτο ἐν ἀνάγκῃ, ἐπαναλαμβάνετε δις. Τὰ χειρόκτια ἀφοῦ στεγνώσωσιν ἀνακτώσι τὸ πρῶτον χροῶμα των, πλὴν τῶν λευκῶν, ἅτινα κιτρινίζουν ὀλίγον. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου καθαρίζονται μόνον τὰ στιλνὰ χειρόκτια

X'